

26 Ιουνίου 2015

Ο Άγιος Νεομάρτυς Δαβίδ

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μαρτύρησε στη Θεσσαλονίκη στις 26 Ιουνίου 1813

Ο Άγιος Νεομάρτυς και Οσιομάρτυς Δαβίδ καταγόταν από τις Κυδωνιές (Αϊβαλί), πόλη της Μ. Ασίας. Σε νεαρή ηλικία ήλθε στο Άγιον Όρος και εκάρη μοναχός στη Σκήτη της Αγίας Άννης. Ζούσε κοντά στον γέροντά του την θεάρεστη ζωή των μοναχών. Πρωτοστάτησε για την εκ βάθρων ανακαίνιση των ναών της Μεταμορφώσεως στην κορυφή του Άθω και της Παναγίας πιο κάτω, καθώς και την κατασκευή δεξαμενών για τη συγκέντρωση πόσιμου νερού, για την εξυπηρέτηση των μοναχών και των προσκυνητών. Για τον λόγο αυτό είχε πάει στη Σμύρνη της Μ. Ασίας, όπου συγκέντρωσε χρήματα από τους ευσεβείς χριστιανούς και με τα χρήματα αυτά έγινε η ανακατασκευή των ναών.

Σύγχρονη τοιχογραφία του οσιομάρτυρος Δαβίδ στην Μονή

Ο ενάρτεος αυτός μοναχός έχοντας φλογερό πόθο να μαρτυρήσει για τον Χριστό, πήγε στη Μαγνησία της Μ. Ασίας, όπου προκάλεσε συζήτηση με κάποιους Τούρκους για θέματα πίστεως. Αυτοί τον μαστίγωσαν, τον πλήγωσαν στο κεφάλι και τον έδιωξαν κακήν κακώς, δεν τον θανάτωσαν όμως, προς μεγάλη του λύπη. Επέστρεψε στο Άγιο Όρος, στον γέροντά του, ο οποίος προσπαθούσε, αναλογιζόμενος τους κινδύνους μιας τέτοιας απόφασης, να τον αποτρέψει από την επιθυμία του. Ο Δαβίδ όμως έφυγε για τις Καρυές, όπου βρισκόταν ο επίσκοπος Παγκράτιος, πρώην Χριστουπόλεως, τον οποίο συμβουλευτηκε και, αφού έλαβε ευλογία και συγχώρηση, ήλθε στη Θεσσαλονίκη.

Τον ίδιο καιρό στη Βατοπεδινή σκήτη του Αγίου Δημητρίου ζούσε κάποιος μοναχός, ο οποίος εξαιτίας υπερηφάνειας πλανήθηκε σε σημείο να δεχθεί οράματα δαιμόνων, οι οποίοι τον παρότρυναν να ασπασθεί τη δυσσεβή πλάνη του Μωάμεθ, για να περάσει καλά και σ' αυτή τη ζωή και στην άλλη. Όταν το έμαθαν οι άλλοι πατέρες τον έκλεισαν στην καλύβη του για να μη διαφύγει και γίνει παίγνιο των δαιμόνων. Αυτός όμως, σκοτισμένος από τις σατανικές συμβουλές, πήδηξε τη νύχτα από ένα παραθυράκι χωρίς να πάθει μάλιστα τίποτα και έφυγε για τη Θεσσαλονίκη. Λίγο έξω απ' αυτήν βρήκε κάποιο Τούρκο να κοιμάται στο ύπαιθρο και το άλογό του δίπλα δεμένο. Πήρε το άλογο και έφτασε έφιππος στην πόλη. Οι φρουροί της πύλης τον ρώτησαν τι θέλει και τους είπε πως είναι αγιορείτης μοναχός, πως έμαθε για τη θρησκεία τους και θέλει να γίνει μουσουλμάνος. Αυτοί με πολλή χαρά τον οδήγησαν στον Κριτή. Στο μεταξύ τον ρώτησαν που βρήκε το άλογο καθώς απαγορευόταν οι υπόδουλοι να έχουν άλογα και τους απάντησε πως του το χάρισε ο Μωάμεθ. Το πουλάει μάλιστα είπε τριάντα γρόσια, εκείνοι του έδωσαν τριάντα αργύρια. Ήρθε όμως ύστερα ο κάτοχος του αλόγου και αποδείχτηκε η πλάνη του. Όλα αυτά προξένησαν μεγάλη λύπη στους χριστιανούς και αντίθετα αγαλλίαση και χαρά στους αγαρηνούς και τους εβραίους.

Ο Δαβίδ, όταν έμαθε τα γεγονότα με τον μοναχό, αποφάσισε να τον συναντήσει κρυφά και να προσπαθήσει να τον συμβουλευσει μήπως και ανανήψει. Αν δε γινόταν αντιληπτός, ήταν έτοιμος να ομολογήσει και έτσι να επιτύχει τον σκοπό για τον οποίο είχε έλθει. Οι Τούρκοι πρόσεχαν μήπως πάει κανένας χριστιανός και τον μεταστρέψει. Ο μοναχός Δαβίδ προσποιήθηκε πως έχει κάποια υπόθεση μαζί του και πρέπει να μιλήσουν. Έτσι τον άφησαν. Εκείνος τότε άρχισε να τον νουθετεί, ώστε να τον φέρει σε επίγνωση και μετάνοια. Τον άκουσε όμως κάποιος Τουρκαλβανός που ήξερε ελληνικά και αμέσως τον συνέλαβαν, τον έδεσαν, και τον πήγαν στον κριτή. Όταν τ' άκουσε ο κριτής έδωσε διαταγή ν' απαγχονιστεί αμέσως, μήπως και γίνει αιτία ν' αλλάξει γνώμη ο άλλος. Πράγματι, χωρίς

αργοπορία, αν και είχε νυχτώσει, τον απαγχόνισαν.

Ο μαρτυρικός του θάνατος προξένησε μεγάλη χαρά στους Χριστιανούς, αντίβαρο της λύπης που γεύτηκαν με την άρνηση του άλλου ψευδομοναχού, τον οποίο τελικά οι ασεβείς οδήγησαν να περιτμηθεί και τον συνέζευξαν και με μια άσεμνη Οθωμανίδα και δυστυχώς πολύ γρήγορα είχε άσχημο θάνατο, τελειώνοντας τη ζωή του μέσα στην πλάνη.

Ο δε μακάριος Δαβίδ με τον διπλό στέφανο της ασκήσεως και του μαρτυρίου συναγάζεται μετά των Αγίων Οσιομαρτύρων, πρεσβεύοντας για μας.